

Линда Мария Барос

Превод: Аксиния Михайлова

Прогонват от града определени поети,
сякаш ги прогонват от някой бряг
с влажни възета,
мълниеносни и плющящи,
през прозорците.
(Хората говорят, че нощем всеки прозорец
неумолимо иска по една човешка глава;
като езеро, което сънят пори
мързеливо с веслата си.)
Защото определени поети, все пак – поне така се говори –
дочуват ясно стенанията на прозорците.

Има, обаче, и други – такива, които напразно се опитваха
да напуснат металния бряг на покривите
и да полетят едновременно в четирите посоки
на поетическото пространство –
и чиято съдба е по-лека:
на всеки един му дават малък земен
аеростат.

И тогава, като пърхания на крила
техните свистящи мисли от разтопен метал
достигат все по приглушени до нас,
сякаш омесени от глина.

И брегът изчезва в мъглата, бавно
и полека
при всеки плясък на веслото
при всеки плясък на крилата,
все по далече и по-далече.
Тълпата, която остава на брега, им маха
нежно с ръка за сбогом.

Из книгата „Къща от бръснарски ножчета“ на Линда Мария Барос,
част от колекцията на ФБЛ На Острова на блажените

Линда Мария Барос е родена през 1981 г. в Румъния. Научава азбуката в крайните квартали на Букурещ. Доктор по литература в Сорбоната. Живее от доста години в Париж. Автор на пет поетични книги, три от тях написани на френски език и публикувани във Франция, за които получава Наградата за Призвание през 2004 и Наградата Аполинер през 2007 - едно от най-важните френски отличия за поезия. Публикувала е две театрални пиеси, две литературно-критически студии и тридесет преводни книги. Има зелени коси и носи сребърен животински нокът на дясната си ръка. На 26 годишна възраст присъства в румънските учебници по литература. На 29 годишна възраст поезията ѝ се изучава на семинари в Сорбоната. Въпросът, който ѝ задават най-често, е дали не спи под някой мост. Повече детайли на: www.lindamariabaros.fr

Първата електронна публикация на превода на Аксиния Михайлова е в Public Republic.